

הארנונה של החברה שלכם היא גם הארנונה שלכם

סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים מKEN לרשויות המקומיות את האפשרות לגבוט חוב ארנונה של חברת פרטיט, שלא פרעה חובותיה, מבועל השיטה בה

ירון דם

13:11, 22.05.14

המיל האדם | [tagava letctava](#) | [דף כתבה](#)

האם אפשר לגבוט חוב ארנונה של חברת מבועל השיטה בה? רשויות מקומיות רבות מגישות תביעות נגד בעלי שליטה של חברות לא פעולות שחוק הולך ותופף, אך הם מסרבם לשאת חובות. סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים נחלץ לעדרת הרשויות.

• בואו להתעדכן ולהציג בפייסבוק של כלכליות

חברה שכנה משוד בחיפה לתקופה של שנה אחת, מאוגוסט 2005 ועד אוגוסט 2006, ללא אופציה להאצת השירות, ושלחה עותק מהזהה השיכרתו לעירייה. חדש לאחר מכן דלה החברה מפעילותה העסקית ופיננסית את המשדר. העירייה המשיכה לשוחח למשדרי החברה דרישות תשלום, שלא נענו ולא שולמו.

בחולף חמיש שנים שלחה העירייה דרישת תשלום למי שהיה בעל השיטה בחברה ודרשה – בשם סעיף 8(ג) לחוק ההסדרים – תשלום את חוב ארנונה של החברה. בעל השיטה ערך לבית המשפט לעניינים מנוהלים בחיפה בדרישה לבטל את החיבור וטען שהזמין בפעם ברכות לפרטיט, הקבעה בתקון הגנת הפרטיות תשמ"א-1981 ועל הוראות סעיף 7 בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אלומם בית המשפט דחה את העירה וקבע את עמדת העירייה.

shawbulim_islam

סעיף 8(ג) האמור מKEN לרשויות המקומיות את האפשרות לגבוט חוב ארנונה של חברת פרטיט, שלא פרעה חובותיה, מבועל השיטה בה. הסעיף, שנחקק בשנת 2004 ושינו להחולו רק על חובות חלקיים שמצוור משנה זו ואילך, 'יעזע את אמות הנסיבות' של דין הארנונה: בינו לבין כלכל הבטסי, לפיו הרשות כמחזק בנכסי חייב בארנונה, בא הסעיף ומTEL חובות על מי שכלל אימן רשום כמחזק.

טל החוב יעבור אל בעלי השיטה רק כאשר המענה לשאלות הבאות, בהתאם לסעיף 119 לפקודת מס הכנסה, ח"ב: האם החברה העבריה נסרים לח"ל לא תמורה או בתמורה חלקית ולא נתוח לה אמציעים בישראל לסלוק החוב? האם הוועברה פעולות החברה באופן הניל' לחברה אחרת שבבעל השיטה בה, במשירין או בעקיפין, אם אותן בעלי השיטה או קרוביהם?

ומה קורה אם החברה 'סתם' התפרקxa או הפסיקה את פעולתה? גם אם ניתן לגבוט את החוב ממי שהוא רשומים כבעלי השיטה בה: הם ייחסו אולי הוועבר לדיים נכס' החברה בלא תמורה. מifyiba זו חיב בעל השיטה של החברה החיפאית לשאות חוב הארנונה שלה: הוא כשל להוכיח שלא היה לחברה נכסים או שהנכסים לא הוועבר אליו אלא תמורה, ועל כן ישא בחוות הארנונה שלה.

אחריות כבר לא מוגבלת

ומה במקרה שבו החברה החיבית נשلت על ידי חברה-אם, שבבעצמה נשلت על ידי אדם פרטיט. עליה השאלה, האם במקרה כזה ניתן לעקוף את החברה-האם ולפנות ישירות לאדם הפרטיט? מבלי להיכנס לגדרת "בעל השיטה" כי ששאה קטעה בפקודת מס הכנסה, נציג שאין עדין הלכה בחורה למקרים כגן אלו.

סעיף 8 לחוק ההסדרים מהווה CORSHT, משועsty בעיקרן האחריות המוגבלת, המפרידה בין כסם הפרטיט של בעלי השיטה לבין הלקוחה. נדמה שהרשויות המקומיות דוחו מגמה של חברות מבססות מוגיטן – מסעדות, מועדונים ועוד – המתאפיינות בהחלפת בעלים תוכפה וגושמי דוחות המוחזקים בכנים, שמתהמורות מתשלום הארנונה בעולה פשוטה של הקמת חברה חדשה וכוריתת הסכם שירות חדש, מבלי לשנות את מהות העסק המופעל בכנים.

بعد בעל הנכס והספקים השונים של החברה רשיים להתמודד מעת שיחות או סחרה נגד ערבות אישית של הבעלים, נאלצות הרשותות המקומיות להשתפק בהסכם השיכרתו ובמושר התשלומיים של החברה. משקצת נפשן במשחק חתול ועכבר – נחלץ המחוקק לעדרותן.

בחולף חמיש שנים שלחה העירייה דרישת תשלוםumi שהיה בעל השילטה בחברה ודרשה – בשם סעיף 8(ג) לחוק מסדרם – תשלום את חוב האמנה של החברה, בעל השילטה עטר לבית המשפט לעניינים מנחים בגיןה בփופה בדרישה לבטל את החוב וטען שמדובר בפגיעה בזכות פרטיטות, הקבעה בחוק הגנת הפטיטות תשל"א-1981 ועל הראות סעיף 7 בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, אולם בית המשפט דחה את העתירה וקבע את עדותה העירייה.

শהbulletim שלם

סעיף 8(ג) האמור מKENLA לרשויות המקומיות את האפשרות לגבות חוב ארמונה של חברה פרטיט, שלא פורטה חובתה, מבני השילטה בה. הטעיף, שחקק בשנת 2004 ושיטת להחילו רק על חובות חלוטים שמצוין משנה ז ואילך, ציעד את אמות הסיפים של דיני הארמונה: בגין כל הבל הבסיסי, לפי רק הרשות כוחזק בנכס חייב ארמונה, בא סעיף ומטי חבות על מי שצלל אין רשות כוחזק.

נול החוב עבר אל בעלי השילטה רק כאשר המענה לשאלות הבאות, בהתאם לסעיף 119 לפקודת מס הכנסה, חוויב: אם החברה העברת נכסים לחו"ל ללא תמורה או בתמורה חיליקית ולא סותה להamusים בישראל לסלוק החוב? האם העברת פעילות החברה באופן הניל' לחברה אחרת שבבעל השילטה בה, במישרין או בעקיפין, הם אוטם בעלי שליטה או קרוביהם?

ומה קורה אם החברה 'סתם' התפרקה או הפסקה את פעילותה? גם אז ניתן להגבית את החוב ממשיו רשותי רשומים כבעל השילטה בה: הם ייחסוodial העברתו לידיים נכסי החברה בלבד תמורה. מסביר זו חוויב בעל השילטה של החברה היחסית לשאת בחוב הארמונה שלה: הוא ככל להוכיח שלא היה לחברת נכסים או שהנכיס לא העברתו אליו בלבד תמורה, ועל כן ישא בחוב הארמונה שלה.

האחריות כבר לא מוגבלת

ומה במקרה שבו החברה החיבת נשלטה על ידי חברות-אמ, שבעצמה נשלטה על ידי אדם פרטי. עולה השאלה, האם במקרה זה ינתן לעקו'ר את החברה-האם ולפנות שירות לקוחות? מבלי ליחסו להגדרת "בעל השילטה" כפי שהיא קיימת בפקודת מס הכנסה, נציג שאין עדין הליכת בוראה למקרים כגון אלו.

סעיף 8 לחוק מסדרם מהווה כرسוםמשמעותי בערךן האחריות המוגבלת, המפיצה בין כסם הפרטי של בעלי השילטה לבין הון החברה. דמה שרשות המקומיות זיהו מגמה של חברות ממוסדות מוניטין – מסעדות, מעוזנים ועוד – המתאפיינות בחילופית בעלים תקופה ובשינוי זכות המחזיקים בנכס, שמתמחקות מהתשלום הארמונה בפועל פשוטה של הקמת החברה חדשה וכירית הסכם שכירות חדש, מבלי לשנות את מהות העסק המופעל בנכס.

بعد בעל הנכס והספקים השונים של החברה רשאים לה坦ות מתן שירות או סחורה וכך גורבת אישיות של הבעלים,jalצאות הרשות המקומיות להסתפק בהסכם השילטה וגמוךර התשלומיים של החברה. משקצת נפש משחקן חתול ועכבר – נחל' המחוקק לעדרון.

המאמר באדיבות אתר המשפט הישראלי פסקתי

* ע"ד ירון דם ממשרד צבי בן-אליעזר ושות' ע"ד עסק בימייס עירוני.

**הצהרות חמורות החומרה בקשר לטענה של דינה עדרון בקשר לטענה של דינה עדרון